

dier ikke kunet opnaa Adgang til Skranken i sit eget Land.

Følgende lille Begivenhed, der nylig har fundet Sted, giver et typisk Billede af Forholdene. Finansministeriet udskrev en Konkurrence med to Prøver til Stillingen som Gravør ved Mønten. Blandt de Konkurrerende var Fru Lancelot Croce, en Kunstnerinde, der nyder stor Anseelse som Medaljør, samt femten andre Deltagere. Efter at de indsendte Arbejder, der ikke var mærkede med Navn, var blevne bedømte, udvalgte en kunstforstandig Komité syv Udkast i den Hensigt at lade Udøverne deltage i den anden Prøve. Det viste sig da, at blandt disse syv privilegerede stod Fru Croce som Nr. 2, hvorpaa man nedlagde Paastand mod, at hun deltog i Konkurrencen med den Begrundelse, at en Kvinde ikke kunde beklæde Stillingen som Gravør i Statens Tjeneste. Ydermere foranstaltede man en Udstilling af de femten mandlige Konkurrenters Arbejde, mens Fru

Croce blev udelukket herfra, fordi hun var Kvinde.

Overfor saadanne Tilstande kan kun fornemme og indflydelsesrige Kvinder tage Kampen op, thi de er de eneste, der kan finde Ørenlyd hos Ministeriets og Parlamentets Medlemmer. De italienske Kvinders Nationalraad er derfor i Færd med at forfølge denne Sag og har bl. a. formaaet et Parlamentsmedlem til offentlig at kræve Finansministeren til Regnskab for denne uværdige Behandling af en talentfuld Kunstnerinde, mod hvem der ikke kan anføres anden Anke end at hun er Kvinde. Italiens Kvindeledere hævder, at jo mere haardnakket Mængden er i sine Fordomme, des mere nødvendigt er det, at Administrationen giver et godt Eksempel.

Den engelske „Kat og Mus“-Lov.

MEDLEMMERNE af »Kvindernes sociale og politiske Union« — de saakaldte Suffragetter — greb som be-

kendt i sin Tid til Hungerstrejker som Protest mod, at de blev behandlede som almindelige Forbrydere til Trods for, at deres Lovovertrædelser bestod i Demonstrationer af lignende Art som de Udbrud, der til alle Tider har fundet Sted i England under politiske Kampe, og som Følge deraf altid er bleven straffede som politiske Forbrydelser.

Hungerstrejkerne medførte, at Suffragetterne Gang efter Gang blev løsladt, inden Fangetiden var udløben, idet Fængselslægerne erklærede, er de ikke turde tage Ansvar for de fængslede Kvinders Helbred under saadanne Forhold. Som Følge heraf vedtog den engelske Regering administrativt en Bestemmelse om, at alle Suffragetter, der var bleven løsladte paa Grund af Hungerstrejke, paany skulde fængsles, saa snart deres Helbred tillod det, saaledes at de kom til at lide den fulde Straf, der var dem idømt, ligegyldigt hvor ofte de end blev løsladt og atter indkaldte. Denne Lovbestemmelse, der i

og flere af dem har med Hæder indskrevet deres Navn i Ungarns Historie. Det er først Mændenes Frihedskampe i 1848, der har berøvet de adelige Kvinder deres tidligere Rettigheder. Øjeblikket har ugifte, myndige Kvinder, fraskilte og Enker dog indirekte Stemmeret i Landkommunerne, naar de er Ejendomsbesiddere, og selv om den politiske Valgrets Forkæmpere nylig har lidt et Nederlag, idet Valgreformen i Aar blev gennemført udenom Kvinderne, saa er det dog en Tilfredsstillelse at konstatere den store Forskel fra 1905, da det daværende Lovforslag kort og godt udtalte, at Spørgsmaalet om Kvinders Valgret ikke kunde tages alvorligt, da Kvindens Plads var i Hjemmet, og saa nu i 1913, da Premierministeren, der er Modstander, fandt sig foranlediget til at holde en lang Tale i Parlamentet for at undskylde, at man af »politiske Grunde« umuligt kunde tage Kvinderne med i dette Lovforslag. Oppositionspartierne holder sig ligeledes til »de politiske

Grunde«, idet de ikke tør risikere en Splittelse i den samlede Opposition paa dette Spørgsmaal, og Socialdemokraterne, der af Kvindevalgretsforeningen betragtes som dens bitreste Modstandere, hævder at deres Taktik tvinger dem til at udsætte Spørgsmaalet, idet der i Øjeblikket kun kunde blive Tale om Ekskens- eller lignende Censur for Kvinder, hvorved alle Arbejderkvinder vilde blive udelukkede og de konservative Partier saaledes faa forøget Overvægt.

Da der stadig drives Obstruktion fra Oppositionens Side, var kun 60 Medlemmer til Stede ved anden Behandling i Parlamentet; af disse stemte over en Trediedel for et Ændringsforslag om at slette Ordet »mandlig«, og de tre første Talere ved første Behandling talte Kvindernes retfærdige Sag med varme Ord. Da den nye Lov har vakt megen Utilfredshed, nærer man Haab om, at den snart vil blive optaget til Revision, og at den Samfølelse i Kampen og Forstaaelse af dens

Betydning, der bringer de ungarske Kvinder til at mødes fra alle Lejre om den fælles Sag, maa øve saa megen Indflydelse paa Politikerne, at de paa dette ene Punkt kan opgive deres Obstruktion og Taktik og enes om at føre den Retfærdighedssag igennem, som overmaade mange af dem indser vil være af omfattende Betydning for deres Land.

At den 7. internationale Kvindevalgretskongres har ydet sit Bidrag hertil, er utvivlsomt. Derfor fortsætter denne moderne Korstogshær sin Vandring Aar efter Aar, fra Land til Land med Bud om nye Sejre og Resultater; med Opmuntring til dem, der endnu kæmper. Men at Maalet engang vil blive naaet, tvivler ingen i den store Hærskare om. — Paa Fanen staar Susan Anthonys stolte Ord:

Failure is impossible.
(Nederlag er umuligt).